

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3194/2015. (X. 7.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 1.Bpkf.10.897/2014/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó képviselőjében eljáró ügyvéd alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az alapügyben az indítványozó ellen kibocsátott nemzetközi elfogatóparancs végrehajtása tárgyában volt folyamatban kiadatási eljárás, amelynek során a Fővárosi Törvényszék a 3.Bpk.1088/2014/12. számú végzésével elrendelte az indítványozó kiadatási letartóztatását, majd – az indítványozó fellebbezése folytán – a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az 1.Bpkf.10.897/2014/4. számú végzésében helybenhagyta a Fővárosi Törvényszék említett végzését. A Fővárosi Ítéltábla indokolása szerint az ügyben fennálltak a kiadatási letartóztatás előfeltételei, ezért nyilvánvaló volt a bíróság számára, hogy a célzott joghatás kiváltására, nevezetesen a külföldön lefolytatandó büntetőeljárás lehetőségének és feltételeinek biztosítására más kényszerintézkedés alkalmazása szóba sem jöhetett, mivel csak e formában volt biztosítható az elkövetés helyéről eltávozott (megszökött) terhelt későbbi kiszállításának fogyanatosítása. (Az eljárás során a későbbiekben a Fővárosi Törvényszék a 3.Bpk.1088/2014/29. számú – a Fővárosi Ítéltábla 1.Bpkf.11.248/2014/3. számú végzésével helybenhagyott – végzésével meghosszabbította az indítványozó kiadatási letartóztatását.)
- [3] 2. Az indítványozó a Fővárosi Ítéltábla 1.Bpkf.10.897/2014/4. számú, a kiadatási letartóztatás elrendelését helybenhagyó végzésével szemben terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt. Álláspontja szerint a kifogásolt végzés az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését (az alapjog-korlátozás feltételeit meghatározó

rendelkezést) és a IV. cikk (1)–(3) bekezdéseit (a személyi szabadsághoz való jogot) sérti, valamint hivatkozott az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdésének, a Q) cikk (2) bekezdésének, a T) cikk (3) bekezdésének, a XV. cikk (1) bekezdésének, a XXVIII. cikk (4) bekezdésének és a 28. cikkének a megsértésére is. Ezenkívül az indítványozó az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 9. cikkének és az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 5. cikkének a sérelmét is állította. Érvelése szerint a kiadatási eljárásban alkalmazandó, a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nbjtv.) 25/A. §-a alkotmányos aggályt vet fel, mivel a büntetőeljárás lefolytatására irányuló kiadatási kérelem esetén nem teszi lehetővé a kiadatási letartóztatásnál enyhébb személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, így például óvadék, házi őrizet, vagy lakhelyelhagyási tilalom alkalmazását. Kifejtette továbbá, hogy az Alkotmánybíróság az új, valódi alkotmányjogi panasz hatáskörében még nem értelmezte, hogy az Alaptörvény IV. cikke szükséges és arányos korlátozásának tekinthető-e, hogy a bíróságnak nincs választási lehetősége, és feltétel nélkül el kell rendelnie a keresett személy letartóztatását, kizárva a szabadságelvonás indokoltságának mérlegelését. Mindezekre figyelemmel az indítványozó a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bpkf.10.897/2014/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.

- [4] 3. Az Abtv. 27. §-ában meghatározottak szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [5] Az Alkotmánybíróság ezért mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a panasz a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bpkf.10.897/2014/4. számú végzése tekintetében megfelel-e az Abtv. 27. §-ában írt feltételeknek.
- [6] A Nbjtv. 26. § (1) bekezdése szerint a kiadatás kérdésében – függetlenül attól, hogy a megkeresés a büntetőeljárás lefolytatását, vagy szabadságvesztés büntetés, illetve szabadságelvonásával járó intézkedés végrehajtását célozza – a miniszter dönt. A miniszter döntését megelőzően a kiadatási eljárásban eljárni jogosult bíróságok a kiadatás feltételeinek fennállása esetén kényszerintézkedést alkalmaznak, amelynek célja a nemzetközi elfogatóparanccsal érintett személy kiadatási eljárásban való személyes jelenlétének, valamint (büntetőeljárás lefolytatására irányuló megkeresés esetén) a nemzetközi elfogatóparancsot kibocsátó

- államban lefolytatandó büntetőeljárás során történő rendelkezésre állásának a biztosítása {lásd a 3025/2014. (II. 17). AB határozat, Indokolás [32]–[33]}.
- [7] Az Alkotmánybíróságnak következetes a gyakorlata a tekintetben, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti panasz esetén nem minősülnek sem az ügy érdemében hozott, sem a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek a „kényszereszközök alkalmazását elrendelő határozatok” {lásd a 3254/2012. (IX. 28). AB végzés, Indokolás [3]–[4], megerősítve: 3223/2014. (IX. 22). AB végzés, Indokolás [15]}. Az Alkotmánybíróság azt is leszögezte korábban, hogy a büntetőeljárás során, a jogerős ügydöntő határozat meghozatala előtt a terhelt személyi szabadságát érintő – a kényszerintézkedés elrendelésről, fenntartásról vagy megszüntetéséről rendelkező – bírói döntés „az eljárás során hozható legsúlyosabb »közbenső« határozat” {10/2007. (III. 7.) AB határozat, ABH 2007, 211, 221.; megerősítve: 3036/2013. (II. 12.) AB végzés, Indokolás [6]}, ennélfogva „nem ügydöntő határozat, mert nem a büntetőjogi főkérdésről szól” {3002/2014. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [23]}.
- [8] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Fővárosi Ítéltábla 1.Bpkf.10.897/2014/4. számú – a kiadatási letartóztatást elrendelő végzés helybenhagyásáról rendelkező – végzése nem minősül sem az ügy érdemében hozott bírósági döntésnek, sem az eljárást befejező egyéb döntésnek, ezért az alkotmányjogi panasz nem felel meg a törvényi feltételeknek.
- [9] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panaszában a kifogásolt bírósági határozattal kapcsolatosan nem teljesítette az Abtv. 27. §-ában meghatározott feltételt, ezért az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2015. szeptember 29.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/315/2015.

